

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obo/3/2024
Identifikačné číslo spisu:	6099898255
Dátum vydania rozhodnutia:	23.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6099898255.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej v konkurznej veci úpadcu DREVOINDUSTRIA, a.s. „v konkurze“, so sídlom Dolné Rudiny 3, 010 01 Žilina, IČO: 31 562 167, o schválení konečnej správy o speňažení majetku z konkurznej podstaty úpadcu a vyúčtovania odmeny a výdavkov správcu, o odvolaní správcu konkurznej podstaty insolva, k.s., so sídlom Námestie SNP 74/28, 960 01 Zvolen, IČO: 47 257 172 proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 46K/72/1999-2114 z 20. novembra 2023, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu Banskej Bystrici č. k. 46K/72/1999-2114 z 20. novembra 2023 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „konkurzný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 46K/72/1999-2114 z 20. novembra 2023 rozhodol o schválení konečnej správy o speňažení majetku z konkurznej podstaty úpadcu DREVOINDUSTRIA, a.s. „v konkurze“, Dolné Rudiny 3, 010 01 Žilina, IČO: 31 562 167 (ďalej aj „úpadca“) a vyúčtovania odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty insolva, k. s., Námestie SNP 74/28, 960 01 Zvolen, IČO: 47 257 172 (ďalej aj „správca“ alebo „terajší správca“) a bývalého správcu Gustava Jozefčiaka, narodeného XX. T. XXXX (ďalej aj „bývalý správca“) v znení zo dňa 19. júna 2023, doručených konkurznému súdu dňa 27. júna 2003 v nasledovnom znení:

I. Príjmy konkurznej podstaty predstavujú sumu 22 675,01 eura, z toho príjem speňažením predstavuje sumu 22 563 eur, inou činnosťou správcov bol získaný príjem vo výške 3 eurá, suma 109,01 eura bola na účte úpadcu pri odovzdaní funkcie správcu,

II. Celkové výdavky konkurznej podstaty sú vo výške 11 890,68 eura, z toho uhradené v priebehu konkurzu vo výške 3 103,50 eura,

III. Pohľadávky proti podstate neuhradené v priebehu konkurzu sú vo výške 8 787,18 eura,

IV. Odmena správcov konkurznej podstaty je 3 717,72 eura, ktorá bola priznaná terajšiemu správcovi insolva, k. s., odmena bývalého správcu Gustava Jozefčiaka je 0 eur,

V. Hotové výdavky správcu sú celkom 297,28 eura, ktoré mu boli uhradené v priebehu konkurzu,

VI. Hotové výdavky bývalého správcu Gustava Jozefčiča predstavujú sumu 5 627,33 eura, boli mu uhradené v priebehu konkurzu,

VII. Na rozdelenie zostáva suma 19 274,23 eura, pričom súčasťou tejto sumy je aj doteraz nevyplatená odmena správcu vo výške 3 717,72 eura a neuhradené pohľadávky proti podstate vo výške 8 787,18 eura.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že správca predložil konkurznému súdu konečnú správu o speňažení majetku z konkurznej podstaty úpadcu spolu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcov v znení z 19. júna 2023 (ďalej aj „konečná správa“). Vzhľadom na čas podania návrhu na vyhlásenie konkurzu (23. februára 1999) sa toto konkurzné konanie spravuje zákonom č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom od 1. februára 1998 do 31. júla 2000 (ďalej aj „ZKV“).

3. Proti konečnej správe podal námietky konkurzný veriteľ Slovenská konsolidačná, a. s., (ďalej aj „konkurzný veriteľ“), ktorý namietal, že správca vyčíslil odmenu v rozpore so ZKV a ustanoveniami vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní (ďalej aj „vyhláška č. 493/1991 Zb.“ alebo „vykonávacia vyhláška“). Konkrétne namietal, že základom pre určenie podielu terajšieho správcu na odmene správcov mala byť len suma získaná speňažením konkurznej podstaty na základe činnosti tohto správcu vo výške 22 563 eur s poukazom na to, že terajší správca speňažil len nepatrnú časť majetku úpadcu a jeho ďalšia činnosť sa obmedzila len na neúspešné uplatňovanie nárokov voči bývalému správcovi. Preto žiadal, aby terajšiemu správcovi bola priznaná odmena len 10% zo speňaženej sumy 22 563 eur, t. j. výške 2 256,30 eura.

4. Konkurzný súd v súlade s § 29 ods. 4 ZKV nariadil pojednávanie na deň 20. novembra 2023, na ktorom za prítomnosti splnomocnenca terajšieho správcu a konkurzného veriteľa prejednal konečnú správu (na pojednávanie sa nedostavili a svoju neúčast' neospravedlnili úpadca a zákonný dedič bývalého správcu Gustava Jozefčiča, ktorý zomrel X. Z. XXXX). Z predloženej konečnej správy konkurzný súd zistil, že terajší správca v tabuľke č. 3 vyčíslil celkové príjmy konkurzu od jeho vyhlásenia až do podania konečnej správy. Ku dňu vyhlásenia konkurzu na účte úpadcu a v pokladni boli finančné prostriedky vo výške 4 400,44 eura. Bývalý správca získal do konkurznej podstaty finančné prostriedky vo výške 767 350,13 eura (v konečnej správe je nesprávne uvedená suma 767 353,13 eura), a to speňažením vo výške 623 193,79 eura a inou činnosťou vo výške 139 755,90 eura. Terajší správca získal príjem v celkovej výške 22 566 eur. Celkový príjem teda predstavoval sumu 789 916,13 eura.

5. Terajší správca v konečnej správe uviedol, že bývalý správca mu neodovzdal žiadne finančné prostriedky a na účte zostala len suma 109,01 eura, pričom z dostupných zdrojov a ani z výsluchov svedkov vykonaných v rámci trestných konaní nezistil, ako bolo naložené s výťažkom z konkurznej podstaty, ktorý získal bývalý správca. Preto u správkyne úpadcu Gustava Jozefčiča uplatnil ako pohľadávku proti podstate prostriedky, ktoré bývalý správca získal speňažením majetku úpadcu. Keďže správkyňa JUDr. Dašena Gombíková nebola kontaktná, podal na Krajský súd v Banskej Bystrici žalobu o zaplatenie aj voči nej. Trestné stíhanie voči bývalému správcovi boli zastavené z dôvodu jeho úmrtia dňa X. Z. XXXX. V konkurznej podstate zostali finančné prostriedky len vo výške 22 675,01 eura, z ktorej sumu 22 566 eur získal terajší správca a suma 109,01 eura zostala na účte úpadcu ku dňu prevzatia funkcie terajším správcom.

6. Ohľadom výdavkovej časti konečnej správy terajší správca uviedol, že bývalý správca mu neodovzdal žiadne doklady týkajúce sa predmetného konkurzného konania, informácie preto získaval súčinnosťou s tretími osobami a nahliadnutím do súdneho spisu. Bývalý správca nevydokladoval existenciu žiadnych pohľadávok proti podstate a iných nákladov konkurzu, preto v konečnej správe nevedel a ani nemohol vyšpecifikovať náklady konkurzného konania a pohľadávky proti podstate tak, aby mohli byť súdom schválené. Z uvedeného dôvodu v konečnej správe vyčíslil len náklady konkurzu a vyšpecifikoval pohľadávky proti podstate, ktoré vznikli počas jeho výkonu funkcie, t. j. od jeho ustanovenia do funkcie správcu uznesením z 12. apríla 2018.

7. Z tabuľky č. 5 Zoznam pohľadávok proti podstate (uhradené aj neuhradené) konkurzný súd zistil, že celkové výdavky konkurznej podstaty od ustanovenia terajšieho správcu do jeho funkcie boli celkom vo výške 22 377,73 eura, z čoho uhradené pohľadávky proti podstate predstavovali sumu 3 103,50 eura a neuhradené pohľadávky proti podstate boli v sume 19 274,23 eura. Z dôvodu, že odmena správcu tvorí samostatnú kapitolu konečnej správy, konkurzný súd výšku neuhradených pohľadávok proti podstate znížil o pohľadávku vo výške 10 487,05 eura, ktorú terajší správca započítal medzi pohľadávky proti

podstate. Z uvedeného dôvodu potom neuhradené pohľadávky proti podstate predstavovali celkom sumu 8 787,80 eura (19 274,23 - 10 487,05 eura). Na základe takto upravenej výšky neuspokojených pohľadávok proti podstate potom výška celkových výdavkov konkurznej podstaty predstavovala sumu 11 890,68 eura (22 377,73 - 10 487,05 eura), z čoho výška uhradených pohľadávok proti podstate predstavovala sumu 3 103,50 eura (táto ostala nezmenená). Z hľadiska príjmovej a výdavkovej časti konkurzný súd overil položky na základe dokladov predložených terajším správcom a dokladov nachádzajúcich sa v spise.

8. Správca v konečnej správe určil odmenu celkom vo výške 78 991,61 eura bez DPH, pričom do prvého základu započítal sumu získanú speňažením vo výške 690 913,49 eura, z čoho správcovi patrí odmena 10%, t. j. 69 091,35 eura bez DPH a do druhého základu započítal sumu určenú na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu, t. j. 99 002,64 eura, z ktorej správcovi patrí odmena 10%, t. j. 9 900,26 eura bez DPH. Túto odmenu navrhol rozdeliť medzi bývalého správcu, ktorý vykonával funkciu správcu od vyhlásenia konkurzu do jeho odvolania dňa 12. apríla 2018 (6 696 dní), pričom získal príjem do konkurznej podstaty vo výške 760 350,13 eura a terajšieho správcu, ktorý vykonáva funkciu správcu 1 643 dní a získal príjem vo výške 22 563 eur, a to tak, že bývalému správcovi navrhol nepriznať žiadnu odmenu (aj keď mu bol v priebehu konkurzu vyplatený preddavok vo výške 28 546,57 eura na základe opatrení konkurzného súdu) a sebe ako terajšiemu správcovi navrhol 25 % z odmeny, t. j. 19 747,90 eura. Vzhľadom na to, že v danom prípade došlo k sprenevere zo strany bývalého správcu a získaný výťažok nie je v konkurznom konaní dostupný, terajší správca navrhol, že sa vzdá časti nároku na odmenu s tým, že požaduje priznať odmenu vo výške 10 487,05 eura s poukazom na rozsah ním vykonanej činnosti. Zároveň oznámil, že nie je platcom DPH.

9. Konkurzný súd vyhovel námietke konkurzného veriteľa a za základ pre výpočet odmeny vzal sumu, ktorú získal do konkurznej podstaty terajší správca, t. j. 22 566 eur (suma získaná speňažením vo výške 22 563 eur ako prvý základ a suma 3 eurá ako druhý základ). Pre nedostatok dokladov v konkurznej agende nebolo možné schváliť všetky príjmy získané do konkurznej podstaty a ani všetky náklady, ktoré vznikli v priebehu konkurzu. Konkurzný súd preto vychádzal z podkladov, ktoré získal terajší správca, ako aj z podkladov nachádzajúcich sa v konkurznom spise. Keďže v konečnej správe sa schválili len príjmy získané počas výkonu činnosti terajšieho správcu, konkurzný súd vzal za základ odmeny len sumu, ktorá sa schvaľuje ako príjem. Z tohto dôvodu vyhovel námietke konkurzného veriteľa ohľadne výpočtu odmeny terajšieho správcu a za základ pre výpočet tejto odmeny určil sumu 22 566 eur, teda príjem, ktorý terajší správca získal počas výkonu jeho funkcie.

10. Pri určení odmeny konkurzný súd vychádzal z ustanovenia § 11c ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb., z ktorého vyplýva, že v začatých konaniach, v ktorých k 8. októbru 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie, sa na odmenu správcov a ich zástupcov použijú ustanovenia § 6 až § 9d. V predmetnej veci sa prieskumné pojednávanie konalo dňa 16. novembra 2000 a dodatočné prieskumné pojednávanie dňa 5. apríla 2007, teda prieskumné pojednávanie sa konalo po 8. októbri 2001. Preto bolo potrebné na výpočet odmeny aplikovať § 11c ods. 3 vykonávacej vyhlášky v znení po 8. októbri 2001, čo znamená, že správcovi patrí odmena vypočítaná tabuľkovou formou s tým, že druhý základ by sa mal znížiť o pohľadávky proti podstate, ktoré však v danom prípade v konečnej správe nie sú vyčíslené.

11. Odmena správcu v tomto konkurznom konaní bola určená vo výške 3 717,72 eura podľa § 7 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v nadväznosti na novelu č. 389/2001 Z. z., účinnú od 29. septembra 2001 a novelu č. 398/2001 Z. z., účinnú od 8. októbra 2001 tabuľkovou formou, a to zo sumy, ktorá bola získaná terajším správcom pri výkone funkcie, čo predstavovalo základ odmeny 22 566 eur. Uvedené znamená, že v zmysle § 6 písm. a) vyhlášky č. 493/1991 Zb. odmenu správcu konkurznej podstaty tvorí súčet týchto dvoch súm. Suma, ktorá bola na účte úpadcu v deň prevzatia funkcie správcu, nepatrí do základu pre výpočet odmeny správcu. V predmetnom konkurznom konaní bol terajší správca ustanovený do funkcie dňa 12. apríla 2018, a preto sa na jeho právne pomery aplikovala vykonávacia vyhláška v znení vyhlášky č. 292/2005 Z. z. Keďže prieskumné pojednávanie sa uskutočnilo 16. novembra 2000 a dodatočné prieskumné pojednávanie 5. apríla 2007 (t. j. nebolo skončené ku dňu 8. októbra 2001) a terajší správca bol ustanovený do funkcie uznesením z 12. apríla 2018, právne pomery správcu sa spravujú vykonávacou vyhláškou v znení vyhlášky č. 21/1998 Z. z. (podľa dátumu podania návrhu na vyhlásenie konkurzu) a v znení vyhlášky č. 292/2005 Z. z. podľa úpravy uvedenej v ustanovení § 11c ods. 3.

12. V priebehu konkurzného konania vykonávali funkciu správcu dvaja správcovia. Gustav Jozefčiak

vykonával funkciu 18 rokov, t. j. odo dňa vyhlásenia konkurzu (16. máj 2000) až do jeho odvolania (12. apríla 2018), pričom speňažil takmer celý majetok úpadcu. Terajší správca insolva, k.s., ktorý funkciu správcu vykonáva takmer 5 rokov, speňažil len nepatrný majetok. Pokiaľ terajší správca poukázal na to, že za toto obdobie vykonal viacero úkonov, ktoré špecifikoval v konečnej správe (strana 17), a za ktoré sa cíti byť neodmenený, konkurzný súd uviedol, že v tomto konkurznom konaní sú vinou bývalého správcu poškodení všetci, ktorých sa konkurzné konanie týka. Preto konkurzný súd v súlade s princípmi všeobecnej spravodlivosti a s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, rozhodol o odmene správcov tak, že bývalému správcovi nepriznal žiadnu odmenu, pretože svojím konaním poškodil tak veriteľov, ako aj všetkých tých, ktorí sú účastníkmi konkurzu a terajšiemu správcovi určil odmenu vo výške 3 717,72 eura. Pri schvaľovaní konečnej správy sa konkurzný súd nezaoberal hotovými výdavkami bývalého správcu vo výške 5 627,33 eura, pretože z dostupných dokladov nebolo možné odkontrolovať ich správnu výšku a účelnosť a tiež z dôvodu, že z konečnej správy nie je zrejmé, či boli súčasťou škody, ktorú terajší správca uplatnil u správkyne konkurznej podstaty v konkurze vyhlásenom na majetok bývalého správcu. Poukázal tiež na to, že predmetom schvaľovania konečnej správy boli len hotové výdavky terajšieho správcu, ktoré vznikli počas výkonu jeho funkcie, a to vo výške 297,28 eura (poštovné vo výške 8,88 eura a cestovné vo výške 288,40 eura), ktoré si konkurzný súd overil a považoval ich za dôvodné.

13. Suma určená na rozdelenie potom predstavuje čiastku 19 274,23 eura, ktorú konkurzný súd vypočítal tak, že od celkového príjmu konkurznej podstaty 22 675,01 eura odpočítal pohľadávky proti podstate uhradené počas konkurzu vo výške 3 103,50 eura a uhradené hotové výdavky terajšieho správcu 297,28 eura. Súčasťou sumy na rozdelenie je aj nevyplatená odmena terajšieho správcu vo výške 3 717,72 eura, ako aj neuhradené pohľadávky proti podstate vo výške 8 787,18 eura.

14. Proti výroku IV. uznesenia konkurzného súdu (výška odmeny terajšieho správcu) a závislým výrokom podal terajší správca odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Terajší správca (ďalej aj „odvolateľ“) navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „NS SR“) napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby sám vo veci rozhodol a terajšiemu správcovi priznal odmenu vo výške 10 487,05 eura.

15. Odvolateľ namietal, že konkurzný súd nerozhodol o výške odmeny správcu podľa návrhu, ktorý vychádzal zo záväzných ustanovení ZKV a vyhlášky č. 493/1991 Zb., pretože základ pre určenie odmeny správcu tvorí celková suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty. Konkurzný súd rozhodol, že základom odmeny správcu, ktorému sa určuje odmena, bude len suma, ktorú správca získal do konkurznej podstaty, či už speňažovaním alebo inou činnosťou, a to z dôvodu, že spreneverenou alebo zlou investíciou bývalého správcu boli poškodení tak veritelia, ako aj správcovia, a bolo by v rozpore s dobrými mravmi, ak by bola odmena priznaná aj z trestnej činnosti bývalého správcu, ktorý síce peňažné prostriedky do konkurznej podstaty získal, avšak toho času sa v nej tieto finančné prostriedky už nenachádzajú. S takýmto názorom súdu prvej inštancie nie je možné súhlasiť, pretože nemá základ v skutkových okolnostiach prípadu a je v priamom rozpore s ustanoveniami ZKV a vykonávacej vyhlášky, ktorá stanovuje spôsob určenia odmeny správcu konkurznej podstaty.

16. Podľa názoru konkurzného súdu má mať terajší správca odmenu určenú len ako 10% zo sumy výťažku, ktorý získal speňažením majetku len tento konkrétny správca, pretože existuje podozrenie, že príjmy získané bývalým správcom boli spreneverené. S týmto názorom odvolateľ nesúhlasil argumentujúc, že nemôže byť na ťarchu neskoršieho správcu, ak predchádzajúci správca spreneveril prostriedky, ktoré boli reálne získané zo speňaženia majetku úpadcu, od ktorého sa odvíja aj odmena neskoršieho správcu. Celková výška odmeny určená na rozdelenie medzi správcov je pevne daná a určuje sa ako 10 % zo základu, ktorým je dosiahnutý výťažok pri predaji celého majetku úpadcu, prípadne z inak získanej sumy. Žiadny iný spôsob určenia základu na výpočet odmeny pre správcov právna úprava nepozná. Nie je možné svojvoľne určiť základ pre celkovú výšku odmeny správcov na základe vlastnej úvahy o spravodlivosti, a to ani v takom prípade, ak niektorý správca prostriedky neodovzdal neskoršiemu správcovi. Rozhodnutie konkurzného súdu, že základom pre určenie celkovej odmeny terajšieho správcu má byť suma, ktorú získal speňažením majetku úpadcu len tento správca (22 563 eur), je v priamom rozpore s právnym predpisom (§ 6 ods. 1 a § 7 ods. 1 vykonávacej vyhlášky), ktorý jasne určuje, že základom na určenie odmeny sú všetky prostriedky získané v rámci konkurzu a že pri určení výšky odmeny sa nezohľadňuje výťažok dosiahnutý jednotlivými správcami, ale rozsah ich

činnosti a dĺžka trvania funkcie. Spôsob určenia odmeny v konečnej správe bol správny, pretože za základ odmeny boli určené všetky prostriedky získané v rámci speňažovania a v rámci inej činnosti správcov s tým, že výška odmeny bola určená ako 10% z takto získaných prostriedkov, pričom odmena bola rozdelená so zohľadnením vykonaných činností a dĺžky trvania funkcie správcov v pomere 86,70% pre Gustava Jozefčiča a 13,28% pre insolva, k. s. V dôsledku sprenevery finančných prostriedkov zo strany bývalého správcu bola v konečnej správe navrhnutá odmena o cca 50% nižšia pre terajšieho správcu, teda vo výške 10 487,05 eura. Spreneveru finančných prostriedkov nie je možné vyhodnocovať na úkor toho správcu, ktorý si poctivo plní svoje povinnosti a ktorého úloha bola sťažená ešte aj tým, že mu bývalý správca neodovzdal žiadne dokumenty a neposkytol žiadne informácie. Za zjavne reštriktívny považoval odvolateľ výklad pojmu rozsah činností podľa § 9 vykonávacej vyhlášky, ktorý bol zúžený len na rozsah speňaženia majetku. Ak by chcel zákonodarca správcov odmeňovať len na základe toho, aký majetok ten-ktorý z nich speňažil, tak by to výslovne uviedol v právnom predpise. Právna úprava upravuje výlučne jednu odmenu správcu konkurznej podstaty, ktorá sa rozdelí (podľa princípov uvedených v § 9 vykonávacej vyhlášky) medzi prípadných viacerých správcov, čo predpokladá sčítanie všetkých výťažkov zo speňaženia majetku úpadcu, zabezpečených viacerými správcami. Súd prvej inštalácie nesprávne rozhodol o základe pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty, ktorá je spoločná pre všetkých správcov, čím porušil základné princípy materiálneho právneho štátu (princíp právnej istoty a princíp legality), keď rozhodnutie o priznaní výšky odmeny správcovi konkurznej podstaty založil na ním tvrdenom vyššom princípe spravodlivosti.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 34 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov - ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou a smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

18. Napadnutým uznesením súd prvej inštalácie v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu DREVOIDNUSTRIA, a.s., „v konkurze“, IČO: 31 562 167 schválil konečnú správu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcov v znení obsiahnutom vo výrokoch I. až VII. uznesenia z 20. novembra 2023 s tým, že vyhovel námietke konkurzného veriteľa, podanej proti konečnej správe, keď základ pre výpočet odmeny správcov uvedený v konečnej správe, predloženej terajším správcom, považoval za nesprávny. Konkurzný súd poukázal na princípy všeobecnej spravodlivosti a článok 4 ods. 2 CSP a uviedol, že doterajšou súdnou praxou ustálil, že základom odmeny správcu, ktorému sa určuje odmena, bude len suma, ktorú správca získal do konkurznej podstaty, či už speňažovaním alebo inou činnosťou, a to z dôvodu, že spreneverou, alebo zlou investíciou predchádzajúceho správcu boli poškodení tak veritelia, ako aj správcovia, ktorí vykonávali funkciu správcu do dňa, kedy došlo k sprenevere a bolo by rozpore s dobrými mravmi, keby bývalému správcovi, resp. novoustanovenému správcovi bola priznaná odmena aj z trestnej činnosti bývalého správcu, ktorý síce peňažné prostriedky do konkurznej podstaty získal, ale toho času sa v nej tieto finančné prostriedky nenachádzajú.

19. Z obsahu odvolania vyplýva, že odvolateľ namietal postup konkurzného súdu pri určení základu pre výpočet odmeny správcov, ktorý považoval za nesprávny z dôvodov, ktoré uviedol v odvolaní.

20. Podľa § 6 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení vyhlášky č. 292/2005 Z. z., základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty (ďalej len „konkurzná odmena“) tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty, a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu.

21. Podľa § 6 ods. 2 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení vyhlášky č. 292/2005 Z. z., za sumu, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty [odsek 1 písm. a)] sa nepovažuje suma získaná odplatným prevodom tovaru alebo odplatným poskytnutím služby v rámci prevádzkovania podniku úpadcu správcom počas konkurzu.

22. Podľa § 6 ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení vyhlášky č. 292/2005 Z. z., sumou určenou na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu [odsek 1 písm. a)] sa rozumie suma príjmov, ktoré získal správca pri výkone funkcie iným spôsobom ako speňažením konkurznej podstaty, znížená o pohľadávky proti podstate.

23. Podľa § 7 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení vyhlášky č. 292/2005 Z. z., je konkurzná odmena pri dosiahnutí základu na určenie odmeny uvedeného v § 6 ods. 1 písm. a)

do 100 000 Sk 25 000 Sk,

od 100 000 Sk do 10 000 000 Sk 25 000 Sk a 150 Sk za každých začatých 1 000 Sk,
od 10 000 000 Sk do 600 000 000 Sk ... 1 510 000 Sk a 120 Sk za každých začatých 10 000 Sk,
od 600 000 000 Sk 8 590 000 Sk a 100 Sk za každých začatých 100 000 Sk,
najviac však 10 000 000 Sk.

24. Podľa § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení vyhlášky č. 292/2005 Z. z., ak v konkurznom alebo vyrovnacom konaní bolo činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke doby jeho činnosti.

25. Po preskúmaní veci odvolací súd považoval za opodstatnenú námietku odvolateľa, že konkurzný súd nesprávne vypočítal jeho odmenu správcu konkurznej podstaty úpadcu, keď nesprávne stanovil základ pre určenie konkurznej odmeny. Odvolateľ dôvodne poukázal na to, že v posudzovanom prípade výpočet základu pre určenie konkurznej odmeny upravuje vyhláška č. 493/1991 Zb. v znení vyhlášky č. 292/2005 Z. z. Za účelom výpočtu základu pre určenie konkurznej odmeny je potrebné postupovať podľa ustanovenia § 6 písm. a) vykonávacej vyhlášky, z ktorého vyplýva, že základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu (t. j. suma, ktorú správca získal inou činnosťou ako speňažovaním majetku, napr. vymožením nájomného, uplatnením nárokov na súde, z úrokov priznaných pohľadávok a pod.). Z ustanovenia § 6 ods. 3 vykonávacej vyhlášky vyplýva, že sumou určenou na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu [ods. 1 písm. a)], sa rozumie suma príjmov, ktoré správca získal pri výkone funkcie iným spôsobom ako speňažením konkurznej podstaty, znížená o pohľadávky proti podstate. Za nesprávny potom treba považovať taký postup konkurzného súdu, ktorý pri určení základu pre výpočet konkurznej odmeny a následne pri výpočte samotnej odmeny vychádzal len zo sumy získanej speňažením konkurznej podstaty odvolateľom vo výške 22 563 eur.

26. V posudzovanom prípade bolo potrebné postupovať podľa § 6 písm. a), § 7 a § 9 vykonávacej vyhlášky a primárne vychádzať zo základu, ktorý tvorí suma získaná v konkurze speňažením (celej) konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správca iným spôsobom, resp. inou činnosťou ako speňažením konkurznej podstaty, znížená o pohľadávky proti podstate. Teda, najskôr bolo treba vypočítať celkovú odmenu pre obidvoch správcov (keďže v predmetnom konkurznom konaní boli činní dvaja správcovia Gustav Jozefčíak a insolva, k. s.) a následne určiť pre každého z nich podiel na konkurznej odmene podľa § 9 vykonávacej vyhlášky. Pri rozdelení konkurznej odmeny medzi správca konkurznej podstaty nemožno vychádzať len z toho, aký príjem do konkurznej podstaty bol tým-ktorým správcom získaný, pretože pri rozhodovaní o odmene každého správcu súd musí zohľadniť aj dĺžku doby výkonu jeho funkcie a rozsah jeho činnosti (náročnosť pri speňažovaní majetku úpadcu, vymáhanie pohľadávok v súdnych konaniach, v exekúciách a podobne). Odvolací súd v tomto smere poukazuje na závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/44/2011 z 31. mája 2011, ktoré bolo publikované v časopise Zo súdnej praxe č. 5 ročník 2013 pod poradovým (publikačným) číslom 43/2013.

27. Podľa názoru odvolacieho súdu práve pri určení podielov konkurznej odmeny pre jednotlivých správca činných v konkurze, môže súd pri posudzovaní rozsahu činnosti správca (§ 9 vykonávacej vyhlášky) prihliadnuť k relevantným okolnostiam, ktoré vyšli najavo počas konkurzu. Za takúto okolnosť možno považovať aj to, že bývalý správca nepostupoval v konkurznom konaní s odbornou starostlivosťou, keď prevažnú časť ním získaných finančných prostriedkov zo speňaženia majetku úpadcu neodovzdal terajšiemu správcovi za účelom uspokojenia konkurzných veriteľov. Uvedené však nemôže mať vplyv na stanovenie základu pre určenie odmeny správcu správca (ak bolo v konkurze činných niekoľko správca), pretože postup pre výpočet základu pre určenie konkurznej odmeny je striktne upravený v § 6 ods. 1 písm. a) vykonávacej vyhlášky.

28. Vzhľadom na to, že konkurzný súd pri stanovení základu pre určenie výšky konkurznej odmeny a následne pri výpočte výšky konkurznej odmeny správca činných v predmetnom konkurze postupoval v rozpore s vykonávaciu vyhláškou, ale aj predloženou konečnou správou, odvolací súd uznesenie konkurzného súdu o schválení konečnej správy o speňažení majetku z konkurznej podstaty úpadcu a vyúčtovania odmeny a výdavkov správca v celom rozsahu zrušil (keďže výroky I až VII sú navzájom závislé) a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie [§ 389 ods. 1 písm. c), § 391 ods. 1 CSP].

29. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 396 ods. 3 CSP).

30. Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné dovolanie (§ 419 CSP a contrario).